ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
......
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεως Συντάξεως 32—02
Διαχειρίσεως 28—52

25

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 4ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1079
ΤΡΙΤΗ
22
ΜΑΡΤΙΟΥ 1955
Τιμὴ Φύλλου δραχμὴ Μία

19 ΕΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ: ΕΝΟΤΗΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ ΔΙΑ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΝ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ

Ὁ λόγος τοῦ κ. Α. ΣΒΩΛΟΥ εἰς τὸ μνημόσυνον

Κατὰ τὸ τελεσθὲν τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ Ἀκρωτῆρι πολιτικὸν μνημόσυνον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὁ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Ἀλ. Σβῶλος ἐξεφώνησε τὸν ἀκόλουθον λόγον:

Ὅπως «Πᾶσα Γῆ Τάφος» τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, ἔτσι καὶ τὸ ἐγκώμιο αὐτῶν ἀνήκει εἰς πάντας ὅσοι ἔχουν κάτι νὰ ἐμπνευσθοῦν ἀπὸ τὸ ἔργο των ἢ ποὺ ἀναζητοῦν τὴν ὁλοκλήρωσή του σὰν σημερινὴ ἀνάγκη. Καὶ ἀσφαλῶς στὴν ἔμπνευση τῶν ἀνθρώπων ποὺ ζητοῦν καὶ σήμερα γιὰ τὴν Ἑλλάδα Ἐλευθερία, Δημοκρατία, Πρόοδο, τὸ ἔργο τοῦ Βενιζέλου προσφέρεται πλουσιώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλο. Πρὸ πολλοῦ ἄλλωστε, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ τέκνου τῆς Κρήτης ἔπαυσε νὰ συνδέεται ἡ μνήμη μ' ἕνα κόμμα. Ὁ Βενιζέλος ὅσο περισσότερο ὁ χρόνος μακραίνει τὴ σκιά του, τόσο περισσότερο γίνεται πανελλήνιος, καὶ τόσο περισσότερο ἡ ἐπίκληση τοῦ ἔργου του ἁρμόζει, ἐκεῖ ποὺ εἶναι χρήσιμη, σὲ κάθε προοδευτικὴ κίνηση. Ὄχι γιατὶ ἡ ἀπόσταση, ὅπως συμβαίνει στὴν Ἱστορία, προσθέτει στοὺς μεγάλους ἀνθρώπους ἐξιδανίκευση, ἀλλὰ γιατὶ ὁ ἀναμφισβήτητος πρόσκοπος τῆς Προόδου στὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν τελευταία 50ετία, εἶναι ὁ Βενιζέλος. Καὶ αὐτό, ἀγαπητοὶ Κρῆτες, πρέπει νὰ εἶναι τὸ καύχημά σας.

Ο Βενιζέλος στὰ 1910-1920

Τὸ ἔργον τοῦ Βενιζέλου ὑπῆρξε μεγάλο. Αὐτὸ εἶναι ἀναγνωρισμένο σήμερα καὶ σ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ στὸν τόπο μας—ἀπὸ φίλους καὶ ἀπὸ ἐχθρούς. Τὸ ἕνα τμῆμα του, τὴν πραγματοποίηση μιᾶς σχεδὸν πλήρους ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν σκορπισμένων ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, δὲν θὰ μὲ ἀπασχολήση σήμερα. Ὄχι βέβαια διότι δὲν ἀξίζει. Τουναντίον. Τὸ ἔργο αὐτὸ ἀξίζει τόσο πολὺ ποὺ ὅσο καὶ ἂν ἕνα τμῆμα του χάθηκε μετὰ τὸ 1920 (πῶς χάθηκε... γραφὴ νὰ μὴ τὸ λέῃ) ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μεγαλο ἐκεῖνο ποὺ ἀπόμεινε, πλούσιο σὲ εὐεργετικὲς γιὰ τὸ λαὸ συνέπειες, ἱστορικὰ δικαιωμένο στέρεο καὶ ἀκατάλυτο. Ἀλλὰ ἡ πραγματοποίηση τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως εἶναι τὸ ἔργο ποὺ ὑμνεῖται συνήθως. Σπανιώτερα ἴσως τὸ μνημόσυνο τοῦ Βενιζέλου δίνει ἀφορμὴ γιὰ ν' ἀναλυθῆ σὲ τί συνίσταται ἡ ἐσωτερικὴ ἀνορθωτικὴ δράση τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1910—1920, ποὺ εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἀρχικὴ της περίοδος καὶ ἡ περίοδος τῆς μεγίστης δημιουργικῆς ἀκμῆς. Σπανίως γίνεται προσπάθεια νὰ συντεθοῦν τὰ στοιχεῖα τῆς περιόδου αὐτῆς σὲ ὡρισμένη πολιτικὴ φιλοσοφία ἢ νὰ ἀξιολογηθοῦν ὡρισμένα μόνιμα διδάγματα ποὺ ἄφισε στὴν πολλαπλῆ του ἐκδήλωση ὁ Βενιζέλος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καὶ τόσο οἱ πραγματοποιήσεις ὅσο καὶ τὰ διδάγματα εἶναι σπόρος καλλιεργείας σὲ εὐρύτερα στρώματα συνειδήσεων.

Ἐξόρμησις προόδου

Ὁ Βενιζέλος ἐξώρμησε ἀπ' αὐτὰ τὰ χώματα σὰν γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ ἐνδόξου νησιοῦ Σας. Ἔφερε μέσα του τὴν παλληκαριὰ τῶν βουνῶν Σας, τὴν παλληκαριὰ τῶν Καλλέργηδων καὶ τῶν Δασκαλογιάννηδων, τὴ μνήμη τῶν ἀσίγαστων ἀγώνων τῆς Ἐλευθερίας. Ἀλλ' ἔφερε ἐπίσης, σὰν φυλαχτὸ ἀπ' τὴν ἱστορία, τὴ σοφία, τὴ σύνεση τοῦ Μίνωος. Ὅπως αὐτὸ χαρακτηρίζεται στὸν ἐπιτάφιό του, ἦταν πρὸ πάντων ἕνας Ἄντρας. Καὶ ἦταν ὁ πιὸ δοκιμασμένος ἀντιπολυταρχικὸς πολιτικός.

Κατευθύνθηκε, κρατώντας ἕναν πυρσὸ προόδου στὸ χέρι, γιατὶ αὐτὸ ἀπαιτοῦσε ἡ ἐποχή, πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα τῶν ἀρχῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνα. Τὴν Ἑλλάδα τότε τοῦ κομματικοῦ φεουδαρχισμοῦ, τῶν φαύλων συνηθειῶν, τοῦ ψεύτικου κλασσικισμοῦ, τοῦ ἄγονου παρελθοντισμοῦ. Ἕνας ὁλόκληρος λαός, πικραμένος καὶ ἀνήσυχος, ζητοῦσε ἀλλαγὴ καὶ σωτηρία. Ἀντικειμενικὰ οἱ συνθῆκες ὡρίμαζαν γιὰ ἕνα νέο πρόγραμμα. Στὴν Εὐρώπη ἤκμαζε ἡ Φιλελεύθερη Ἀστικὴ Δημοκρατία. Ἡ Ἑλλάδα ἦταν καθυστερημένη οἰκονομικά, κοινωνικά, ἐκπολιτιστικά. Ἂν σήμερα εἶναι ἀκόμα ὑποαναπτυγμένη χώρα ἀντιλαμβάνεται κανεὶς τί ἦταν στὰ 1910. Ἡ ἐθνική της ὁλοκλήρωση ἦταν ἀντικείμενο περισσότερο τῶν πανηγυρικῶν τῆς 25 Μαρτίου καὶ τοῦ περιοδικοῦ πρὸς τὰς Μεγ. Δυνάμεις κλαυθμηρισμοῦ παρὰ μιᾶς συνεποῦς καὶ προγραμματισμένης δράσεως. Ἡ κοινωνική της κατάσταση ἦταν χαρακτηριστικὴ μιᾶς προεκρηκτικῆς περιόδου. Ὁ ἀστικὸς κόσμος εἶχε ἀρχίσει νὰ λαμβάνη συνείδηση τῆς ἀποστολῆς του, ἀλλὰ δὲν ἤξερε πῶς νὰ τὴν ἀξιοποιήση. Ἡ μικρὴ ἐργατικὴ τάξη ποὺ ξυπνοῦσε, ἐπρόβαλλε μὲ ἀξιώσεις καὶ ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ τὶς ἐπέβαλλε. Οἱ ἀγρότες, ξεσηκωμένοι ἐναντίον ἑνὸς Κράτους, ποὺ τοὺς ἐσκότωνε, 45 χρόνια σὰν καὶ τώρα, ζητοῦσαν ἕνα κομμάτι γῆς. Ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἔφριττε ὅταν κάποιος ἀνέφερε τὴν ἀπαλλοτρίωση τῶν τσιφλικιῶν σὰν λύση. Ἀρκεῖ νὰ διαβάσετε πρακτικὰ τῆς Βουλῆς ἀπὸ τὰ 1883 καὶ ἀπὸ τὰ 1906 γιὰ νὰ καταλάβετε τί ἀντίδραση εὕρισκε ἡ πραγματοποίηση μιᾶς μεταβολῆς στοὺς κάμπους τῆς Θεσσαλίας. Τότε θὰ ἰδῆτε τί πράγματι ἐπετέλεσε ἡ ἐποχὴ τοῦ Βενιζέλου.

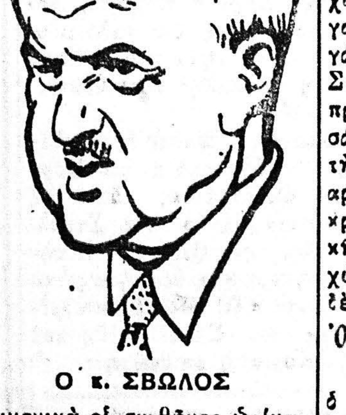

Ο κ. ΣΒΩΛΟΣ

Ἐντὸς καὶ ὑπεράνω τῶν στοιχείων τούτων, ὁ μεγάλος Ἀνάπηρος ἦταν τὸ Κράτος. Καὶ ὁ μεγάλος Ἀπὼν ὁ ἐλεύθερος πολίτης.

Τί εὐρῆκε ὁ Βενιζέλος

Ὁ Βενιζέλος εὐρῆκε τὴν προσωπικὴ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν ὑποχείρια τῶν χωροφυλάκων καὶ τοὺς χωροφύλακες ὑποχείριους τῶν κομματαρχῶν. Εὕρηκε τὴν Διοίκηση καὶ τὴ Δικαιοσύνη χωρὶς τὸ κῦρος κρατικῶν λειτουργιῶν, θεραπαινίδες τοῦ κόμματος. Ἀπ' τὸ Παλάτι ὡς τὸ Κοινοβούλιο, ὡς τὸ Στρατό, ὡς τοὺς Δήμους, ὡς τὴν Ἐκπαίδευση βρῆκε τὸ πᾶν τελματωμένο στὰ νοσηρὰ νερὰ μιᾶς νόθου φεουδαρχίας. Ἐκεῖ μέσα ἐβασίλευε ἡ ἀπαισιοδοξία καὶ ὁ συντηρισμὸς τῶν «ἐχόντων», ἐνῶ, οἱ «μὴ ἔχοντες», ὁ λαός, ἐτυραννοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ κόμματος. Τὸ κόμμα ἐσυναλάσσετο ἐν ὀνόματι τοῦ συμφέροντος ἑκάστου κομματάρχου, τῶν παιδιῶν του, τῶν ἀνηψιῶν του, καὶ τῶν φίλων, καὶ ὅλοι μαζὶ ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι ἐπαρηγοροῦντο ἐν ὀνόματι «τῶν μεγάλων ἡμῶν προγόνων». Ὁ Στέφανος Δραγούμης ὅμως ἐπροφήτευσε μὲ θλίψη Κασσάνδρας, διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν τύχη μερικῶν μικρῶν διαρκῶς ἀναστατωμένων δημοκρατιῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Ἐπότιζε μὲ ἱδρῶτα τὴν χώραν ὁ Λαός, ἀλλ' ἡ χώρα δὲν ἐπρόκοβε.

Ὀργάνωσις Νέου Κράτους

Δὲν ἔχει τόση σημασία ὅτι ὁ Βενιζέλος καταπιάστηκε ἀμέσως μὲ αὐτὸ ποὺ ὀνομάστηκε «Ἀνόρθωσις». Σημασία ἔχει ὅτι ἀντιλήφθηκε ποιὰ κατεύθυνση ἔπρεπε νὰ δώση σ' αὐτὸ τὸ αἴτημα τοῦ λαοῦ, αἴτημα ποὺ εἶχεν ἀόριστα διατυπωθῆ ἀπὸ τὸ Γουδί, ἀπὸ τὸ συλλαλητήριο τῆς 14 Σεπτεμβρίου, ἀπ' τὶς συντεχνίες, ἀπὸ τοὺς κοινωνιολόγους. Ὁ Βενιζέλος ἐγκατέλειψε κάθε πρόληψη, ἔκανε ἐπιλογὴ μεταξὺ ἰδεατῶν ἐπιδιώξεων, ἔστρεξε καὶ συμβιβασμούς, ἀλλὰ ἔδωσε στὴν ἀνόρθωση σχῆμα καὶ περιεχόμενο. Τὸ σχῆμα ἦταν ἡ εἰσαγωγὴ νέου Δικαίου καὶ νέων πολιτικῶν μεθόδων. Τὸ περιεχόμενον ἁπλώθηκε ἀμέσως, ἐκτὸς τοῦ στρατιωτικοῦ ποὺ δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολήση ἐδῶ, σὲ πολλοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς ζωῆς συγχρόνως: Ἐμβάθυνση καὶ στερέωση τοῦ φιλελευθέρου καὶ τοῦ δημοκρατικοῦ στοιχείου τοῦ πολιτεύματος — διοργάνωση νέου κράτους—ἀνύψωση τῶν ἀσθενεστέρων κοινωνικῶν στρωμάτων—πνευματικὴ ἐξυγίανση—καὶ πάνω σ' ὅλα συγχρονισμός, μέσα στὴν πιὸ ἔντονη ἄρνηση τῆς προγονοπληξίας καὶ τῆς πρὸς τοὺς δῆθεν προστάτας τῆς Ἑλλάδος ἐπαιτείας. Μᾶλλον αὐτὸ τὸ τελευταῖο ἐπρόταξε κατὰ σύστημα ὁ Βενιζέλος, παρὰ ὅ,τι δήποτε ἄλλο. Ἕνα νέο πρόγραμμα, ἐθνικὸ-πολιτικὸ-κοινωνικό, ἀπαιτοῦσε νέο κλῖμα καὶ νέα θέση τοῦ λαοῦ ἀπέναντι τῶν πεπρωμένων του. Ἀπαιτοῦσε ὑπευθυνότητα τῶν δημιουργικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους. Καὶ ὅταν ὁ Βενιζέλος ἔρριπτε κατὰ πρόσωπον τῆς παλαιᾶς ἡγεσίας τῆς χώρας ὅτι εἶχε καταντήσει τὴν Ἑλλάδα ἐν λόγοις μὲν τὸν «περιούσιον λαόν», πράγματι δὲ τὸ ἐξουθένωμα τῶν λαῶν τῆς γῆς, ἔθετε τὴν μόνη ὑγιᾶ βάση τῆς ἐννοίας τῆς ἐθνικοφροσύνης. Ἂν ἔτσι τὴν ἀντιλαμβάνονταν ὅλοι σὰν ἐθνικὴ αὐτοπεποίθηση, σὰν ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια, σὰν ἐθνικὴ ἅμιλλα καὶ σὰν ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια, ἡ ἔννοια αὐτὴ δὲν θὰ μᾶς ἐταλαιπωροῦσε...

Τὸ Κράτος Δικαίου

Ψηφίστηκε νέο Σύνταγμα καὶ μπῆκαν οἱ καλύτερες τότε δυνατὲς ἐγγυήσεις τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν. Ἡ λειτουργία τῆς Δημοκρατίας ἐσυγχρονίστηκε μέσα στὰ πλαίσια μιᾶς ἰσχυρῆς, ἀλλ' ὄχι καταχρηστικῆς, ὑπεροχῆς τοῦ κοινοβουλίου καὶ ἑνὸς περιορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ στέμματος.

Ἀπέναντι ὅλων τῶν ἐξουσιῶν, Διοικήσεως, Βουλῆς, Στρατοῦ, ἀνέκτησε ὁ Λαὸς ὅσο ἦτο δυνατὸν τὰ δικαιώματά του. Ὁ πολίτης ἀπέκτησε ἀσφάλεια καὶ οἱ Ἕλληνες ἰσοπολιτείαν. Τότε ἐθεμελιώθηκε προγραμματικὰ Κράτος Δικαίου στὴν Ἑλλάδα γιὰ ν' ἀνατραπῆ, φεῦ, τόσες φορὲς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Τότε ὁ δικα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

ΝΕΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

«Πιστολέττο» ἰνσουλίνης

Ἐνέσεις ἀνώδυνοι εἰς διαβητικούς

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἕνας Σκῶτος ποὺ εἶναι διαβητικὸς ἐφεῦρε ἕνα «πιστολέτο ἰνσουλίνης», δηλ. ἕνα τρόπο αὐτοενέσεως, ὁ ὁποῖος εἶναι τελείως ἀνώδυνος. Τὸ πιστολέτο εἶναι ἕνα ἁπλὸ καὶ φθηνὸ ὄργανο τὸ ὁποῖον χειρίζεται καθεὶς μόνος του. Παράγεται ἤδη μαζικῶς καὶ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς δι' ἐνέσεις ἰνσουλίνης καὶ πενικιλλίνης καθὼς καὶ διὰ ἀντιδιφθεριτικὸν ὀρρόν. Τὸ ὄργανον αὐτὸ ἔχει μία βασικὴ πλάκα ἡ ὁποία μαζεύει τὸ δέρμα καὶ τὸ ἑτοιμάζει αὐτομάτως διὰ τὴν ἔνεσιν. Ἡ μεγάλη ταχύτης εἰσαγωγῆς τῆς βελόνης ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ ρυθμιζόμενον βάθος διεισδύσεώς της, κάμνουν τὴν ἔνεσιν ἀνώδυνον. Ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα προβλήματα τῶν διαβητικῶν εἶναι συχνὰ ἡ ψυχικὴ ἀντίδρασις ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὸν ἐνδεχόμενο πόνο τῆς ἐνέσεως τὴν ὁποίαν κάμνουν μόνοι των. Τὸ «πιστολέτο» ἐξουδετερώνει αὐτὸ τὸ συναίσθημα διότι δημιουργεῖ μίαν «ἀπρόσωπον σχέσιν μεταξὺ βελόνης καὶ ἀσθενοῦς καὶ συγχρόνως ἐξασφαλίζει ὁμοιομορφίαν ἐνέσεων, πρᾶγμα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ μὲ τὰς κοινὰς σύριγγας. Πρὸς τούτοις ἐξουδετερώνει κάθε πόνον προκαλούμενον ἀπὸ ψυχολογικοῦ, παράγοντας, διότι, ὡς ἔχει ἀποδειχθῆ ἀπὸ τὰς ἐρεύνας, ἡ ἀνάμνησις μιᾶς ὀδυνηρᾶς δοκιμασίας αὐξάνει τὸν φόβον καὶ συγχρόνως κάμνει τὸν πόνον ὀξύτερον.

Ἐξερράγη ἀεροπλάνον εἰς τὸν ἀέρα

ΜΕ 38 ΕΠΙΒΑΤΑΣ

ΣΠΡΙΓΚΦΙΛΝΤ. Δικινητήριον ἐπιβατικὸν ἀεροπλάνον τύπου «Κόνβαιρ», τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον 38 ἄτομα, ἐξερράγη εἰς τὸν ἀέρα καὶ κατέπεσε χθὲς τὴν νύκτα εἰς ἀπόστασιν δύο μιλλίων ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Σπρίγκφιλντ.

Ἐκπρόσωπος τῆς ἑταιρίας ἐδήλωσεν ὅτι τοῦ δυστυχήματος ἐπέζησαν τινές, ἀλλ' ἀγνοεῖ μέχρι τῆς στιγμῆς τὸν ἀκριβῆ ἀριθμόν των.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΡΑΜΠΑΤ. Πολυάριθμοι δολοφονικαὶ ἐπιθέσεις τρομοκρατῶν ἐσημειώθησαν τὴν νύκτα εἰς τὸ Μαρόκον. Οὕτω εἰς τὸ Πὸρτ Λυωτεί, εἷς ἰθαγενὴς ἐφονεύθη διὰ σφαίρας περιστρόφου. Εἰς Καζαμπλάνκαν εἷς διευθυντὴς ἀστυνομίας ἐδέχθη ἐπίθεσιν τρομοκρατῶν καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν κεφαλήν. Εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ἄγνωστος τρομοκράτης ἔρριψε χειροβομβίδα εἰς παντοπωλεῖον, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἐξερράγη.

ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ ΟΤΙ Ο κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΘΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΔΕΝ ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΑΙ ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ κ. Τσώρτσιλ πρόκειται νὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιον τῆς Βασιλίσσης διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειάν της ὅπως παραιτηθῆ τῆς πρωθυπουργίας καὶ τῆς πολιτικῆς.

Αἱ ἐν λόγῳ φῆμαι ἐκυκλοφόρησαν μετ' ἐπιτάσεως χθές, διὰ πρώτην δὲ φορὰν οὐδεμία προσπάθεια κατεβλήθη ὅπως διαψευσθοῦν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ὁ κ. Τσώρτσιλ δὲν θὰ προβῆ εἰς οὐδεμίαν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν πρὶν ἢ ἐπιτύχῃ τὴν βασιλικὴν ἔγκρισιν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἀναμένεται ὅτι ὁ κ. Τσώρτσιλ θ' ἀνακοινώσῃ τὴν παραίτησίν του πρὸς τὴν Βουλὴν πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν της διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα.

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ πρώην πρωθυπουργὸς κ. Μαντὲς Φρὰνς ἐδημοσίευσε χθὲς ἐπιστολὰς τὰς ὁποίας ἀντήλλαξε μετὰ τοῦ κ. Τσώρτσιλ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης νὰ προσκληθῆ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἰς μίαν τετραμερῆ διάσκεψιν.

Εἰς ἐπιστολὴν σταλεῖσαν τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον πρὸς τὸν κ. Τσώρτσιλ, ὁ κ. Μαντὲς Φρὰνς ὑπεστήριξεν ὅτι διὰ νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ ἐπικύρωσις τῶν συμφωνιῶν τῶν Παρισίων ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Ἄνω Βουλῆς, πρέπει νὰ πεισθῇ ἡ γαλλικὴ κοινὴ γνώμη ὅτι αἱ συμφωνίαι αὗται δὲν θὰ ἐμποδίσουν τὰς δυτικὰς δυνάμεις ν' ἀκολουθήσουν πολιτικὴν εἰρήνης.

Πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Μαντὲς Φρὰνς ἔπρεπε αἱ τρεῖς δυτικαὶ δυνάμεις νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν νὰ μετάσχῃ εἰς τετραμερῆ διάσκεψιν, ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς συντομώτερον διάστημα.

Ὁ κ. Τσώρτσιλ ἀπήντησεν ὅτι μία τετραμερὴς διάσκεψις δὲν εἶναι σκόπιμον νὰ κληθῇ πρὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν συμφωνιῶν τῶν Παρισίων. Προσέθεσε δὲ ὅτι ἐὰν ἡ ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἐπικύρωσις τῶν συμφωνιῶν ἀναβληθῇ, θὰ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑποστηρίξῃ ἔναντι τῆς Γαλλίας τὴν πολιτικὴν τῆς κενῆς ἕδρας.

«Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι — ἔγραφεν ὁ κ. Τσώρτσιλ — μὲ τὴν μεγάλην ὑπεροχὴν θερμοπυρηνικῶν ὅπλων ποὺ διαθέτουν, ἡ Μεγάλη Βρεταννία καὶ ἡ Δυτικὴ Γερμανία εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυραὶ ὥστε νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν εἰρήνην».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἐκπρόσωπος τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις ἐδήλωσεν ὅτι αἱ δημοσιεύσεις εἰς Παρισίους ἐπιστολῶν τῶν κ.κ. Μαντὲς Φρὰνς καὶ Τσώρτσιλ ἔγιναν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Βρεταννοῦ πρωθυπουργοῦ.

ΜΟΣΧΑ. Ἡ ἐφημερὶς «Πράβδα» δημοσιεύει συνέντευξιν τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Κ. Κ. Γαλλίας Μωρὶς Τορὲζ ὁ ὁποῖος υἱοθετεῖ ὅλας τὰς Σοβιετικὰς ἐπικρίσεις κατὰ τῶν συμφωνιῶν τῶν Παρισίων. Ὁ κ. Τορὲζ ζητεῖ τὴν σύγκλησιν Διασκέψεως διὰ τὴν σύναψιν εὐρωπαϊκοῦ συμφώνου ἀμοιβαίας βοηθείας.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἐκπρόσωπος τοῦ Στέϊτ Ντιπάρτμεντ ἐδήλωσεν ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἐδέχοντο νὰ συνέλθῃ Διάσκεψις μὲ τὴν Ρωσσίαν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ εἶχον προηγουμένως ἐπικυρωθῆ αἱ συμφωνίαι τῶν Παρισίων καὶ ὅτι θὰ ὑπῆρχον ὡρισμέναι ἀποδείξεις ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ ἐξεύρεσις βάσεως συμφωνίας μετ' αὐτῆς ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζητήματα τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μεταδίδεται ἐξ Οὐάσιγκτων, ὅτι ὁ στρατηγὸς Ντόναλντ Πάτ, ὑπαρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου, ἐδήλωσεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Πιστώσεων τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κογκρέσσου ὅτι ὁ μεγαλείτερος κίνδυνος διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἶναι ἡ κατασκευὴ ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἑνὸς νέου ἐκπληκτικοῦ ὅπλου. Ὁ κ. Πὰτ προσέθεσε τὰ ἑξῆς:

«Νομίζω, ὅτι κατὰ τὰ προσεχῆ πέντε ἢ ἓξ ἔτη, οἱ Ρῶσσοι θὰ εἶναι ἀσφαλῶς εἰς θέσιν νὰ μᾶς ἀντιμετωπίσουν μὲ μίαν τεχνικὴν ἔκπληξιν—ἕνα νέον στρατιωτικὸν ὅπλον. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ἀνησυχεῖ περισσότερον παντὸς ἄλλου, εἶναι ἡ ἀνωτέρω πιθανότης ἡ ὁποία θὰ ἀνατρέψῃ τὴν σημερινὴν ἰσορροπίαν καὶ πιστεύω ὅτι ἡ ὅλη διεθνὴς κατάστασις θὰ λάβῃ μίαν δραματικὴν ἐξέλιξιν, ἐὰν τοιοῦτον τι συμβῇ».

Θ' ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΘΗ Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΠΟΛΚ;

ΑΝΑΜΕΜΙΓΜΕΝΟΣ Ο ΛΟΥΛΕΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὡς ἐγνώσθη αἱ ἁρμόδιαι καταδιωκτικαὶ ἀρχαὶ Θεσ)νίκης διερευνοῦν τὴν περίπτωσιν ἀναμίξεως τοῦ συλληφθέντος κομμουνιστοῦ Λουλὲ εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου Πόλκ.

Ἐξ ἄλλου, αἱ ἐνταῦθα ἀρχαὶ ἐξετάζουν ἐπίσης τὴν περίπτωσιν ἄν, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς δολοφονίας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Λαδᾶ, ἐπώπτευε ἕνα ἄτομον μὲ γκρίζα μαλλιά, ὑψηλόν. Ἐξετάζεται ἂν ἀκόμη πρόκειται περὶ τοῦ συλληφθέντος Λουλὲ ἢ περὶ τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὸ Παραπέτασμα ἀδελφοῦ του.

Ἀργὰ τὴν νύκτα ὑπῆρχεν ἡ πληροφορία ὅτι αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἀνεκάλυψαν χθὲς ὅτι τὸ μυστηριῶδες τρίτον πρόσωπον τὸ ὁποῖον μετὰ τοῦ Βασβανᾶ καὶ τοῦ Σταχτοπούλου ἐπέβαινε τῆς λέμβου ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐδολοφονήθη τὸ θέρος τοῦ 1948 ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος Πόλκ, ἦτο ὁ συλληφθεὶς Κ. Λουλές. Οὗτος, σημειωτέον, ἦτο στενὸς φίλος τοῦ Βασβανᾶ. Δὲν ἀποκλείεται νὰ γίνῃ ἀναψηλάφησις τῆς δίκης.

Ἤρχισε συζήτησις ἐπερωτήσεως διὰ τὴν πολιτείαν τοῦ κ. Στράτου ὡς ὑπουργοῦ Βορείου Ἑλλάδος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὁ κ. Μόδης ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του διὰ τὸν πρώην ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδος κ. Στράτον διότι ἐχορήγησε, παρὰ τοὺς κειμένους νόμους, ἀδείας εἰς ἑκατοντάδας αὐτοκινήτων, ἐτόνισε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Ὁ κ. Στράτος ἦτο ῥηξικέλευθος καὶ τολμηρὸς εἰς τὰς ἀποφάσεις του καὶ δι' αὐτὸ τοῦ ἀνετέθη τὸ νέον ὑπουργεῖον. Ἀλλ' εἰς τὸ νέον ὑπουργεῖον δὲν ἀφίνει σὲ χλωρὸ κλαδὶ τοὺς φίλους τοῦ κ. Γονῆ.

Ὁ κ. Στράτος διεκρίθη διὰ τὴν μεγαλοπραγμοσύνην του, διότι ἐχορήγησε ἀδείας αὐτοκινήτων κατὰ παράβασιν τῶν κειμένων νόμων. Εἰς τὰς αἰτήσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐζητεῖτο ἡ χορήγησις τῆς ἀδείας, ἐνίοτε οὔτε χαρτόσημον δὲν ἐπεκολλᾶτο.

Εἰς ἕνα φάκελλον ὑπάρχουν δύο συστάσεις μὲ αἰτήσεις τοῦ Συναγερμοῦ Θεσ)νίκης καὶ ἑνὸς Συναγερμικοῦ βουλευτοῦ.

Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς αἰτήσεις ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος ἔγραψε ὅτι διαφωνεῖ εἰς τὴν χορήγησιν ἀδείας διότι αὕτη ἀντίκειται εἰς τοὺς κειμένους νόμους».

Συνεχίζων ὁ κ. Μόδης εἶπεν ὅτι δὲν ἐδίδοντο μόνον ἄδειαι ἀλλὰ καὶ παρατάσεις ἀδειῶν διὰ 2—5 μῆνας.

Ἐπίσης εἶπεν ὅτι αἱ ἄδειαι αὗται ἐπεβαρύνοντο μὲ μίαν εἰδικὴν φορολογίαν καὶ ἔτι εἰς τὰς δεσποινίδας ποὺ ἐξέδιδον τὰς ἀδείας ἐδίδοντο 10.000 δραχμαὶ δι' ἑκάστην ἄδειαν. Εἰσεπράχθησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον 1.800 ἑκατ. καὶ ἐρωτᾷ κανεὶς ποῖοι εἶναι οἱ εὐτυχεῖς ποὺ ἐρροκάνισαν τόσα χρήματα.

«Τὸ ζήτημα ποὺ τίθεται ἐνώπιόν σας εἶναι τραχύ. Πρέπει νὰ λειτουργήσῃ ὁ νόμος περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν. Νομίζω ὅτι μὲ ὅσα διέπραξεν ὁ κ. Στράτος ἔχει θέσιν εἰς τὴν φυλακὴν ἢ εἰς τὸ φρενοκομεῖον».

Ἀπαντῶν ὁ κ. Στράτος εἶπεν ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα ἐκ τοῦ νόμου νὰ χορηγῇ ἀδείας καὶ ὅτι τὸ παράβολον ἐπεβλήθη ὑπὸ ὑπουργοῦ προηγουμένης Κυβερνήσεως, διὰ νὰ διατηρηθοῦν ὡρισμένοι ὑπάλληλοι οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀπολυθῆ, ἀλλὰ παρέμειναν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν αὐτοκινητιστῶν. Τὴν εἰδικὴν φορολογίαν εἶχον δεχθῆ οἱ αὐτοκινητισταὶ οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ συνέδριον τοῦ 1953 ἐζήτησαν τὴν διακοπὴν ταύτης.

Ὡμίλησεν ἀκολούθως ὁ κ. Θεοχαρίδης ὅστις ἐζήτησεν τὴν σύστασιν ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ συνεδρίασις ἐλύθη.

Ὁ κ. Δημητρᾶτος ἐπικρίνει τὸ νέον νομοσχέδιον περὶ τῶν συλλογικῶν συμβάσεων

Δὲν καθιερώνει τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν τοῦ θεσμοῦ, ἀλλὰ δίδει ἀπαράδεκτα δικαιώματα κρατικῆς ἐπεμβάσεως

Η «ΕΚΠΤΩΣΙΣ» ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΑΣΤΩΝ

Ὁ ἀφιχθεὶς ἀπὸ προχθὲς πρώην ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Ἀρ. Δημητρᾶτος, προέβη χθὲς εἰς δηλώσεις, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Παπαληγούρα ἐπὶ τοῦ νέου νομοσχεδίου περὶ Συλλογικῶν Συμβάσεων Ἐργασίας.

Ὁ κ. Δημητρᾶτος μεταξὺ ἄλλων, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Παπαληγούρα, ἐπιβεβαιοῦν τοῦτο: οὔτε ἐλεύθεραι Συλλογικαὶ Συμβάσεις πρόκειται νὰ καταρτισθοῦν, οὔτε ἀμερόληπτος διαιτησία. Αἱ Συλλογικαὶ Συμβάσεις θὰ στηρίζωνται εἰς τὴν συμφωνίαν τῶν συμβαλλομένων μερῶν, θὰ πρέπει ὅμως, ἐὰν εἶναι ἐλεύθεραι, νὰ εἶναι ἰσχυραί. Αὐτὸ ὅμως δὲν συμβαίνει μὲ τὸ νέον σύστημα, διότι οἱ ὑπουργοὶ Ἐργασίας καὶ Συντονισμοῦ ἀποκτοῦν δυνατότητας ἀνατροπῆς αὐτῆς τῆς συμφωνίας.

»Κάτι παρόμοιον συμβαίνει καὶ μὲ τὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια, αἱ ἀποφάσεις τῶν ὁποίων ὑποτίθεται ὅτι θὰ στηρίζωνται εἰς ἀντικειμενικὰ κριτήρια καὶ θὰ πρέπει νὰ εἶναι σεβασταί. Δηλαδή, ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, πρώτου ἢ δευτέρου βαθμοῦ, δὲν θὰ εἶναι σεβαστὴ διὰ τοὺς ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ καὶ Ἐργασίας, διότι διὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἔχουν τὸ δικαίωμα ἀνατροπῆς της. Κατὰ συνέπειαν, οὐδεμία ἐγγύησις ὑφίσταται διὰ τὴν λειτουργίαν κανονικοῦ συλλογικοῦ δικαίου. Ἁπλῶς δημιουργεῖται ἕνα Σῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ τακτοποιηθοῦν ὡρισμένα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θὰ παίζουν ρόλον ὑπηρέτου τῶν ὑπουργῶν τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων. Κατὰ συνέπειαν, διὰ τοῦ νομοσχεδίου, δὲν ἀντιμετωπίζεται τὸ πρόβλημα ποὺ ἀπασχολεῖ τοὺς ἐργαζομένους».

Ἐρωτηθεὶς ὁ τέως ὑπουργὸς Ἐργασίας περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς του εἶπεν ὅτι θὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ διάφορα στοιχεῖα τῆς ἀστικῆς τάξεως, δηλαδὴ ἐμπόρους, ἐπαγγελματίας καὶ βιοτέχνας, διὰ τὰ ζητήματα ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΘΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΟΥΝ ΤΟ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ

ΙΣΩΣ ΤΗΝ 10ην ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ. Ἐγνώσθη ὅτι τὴν 10ην Ἀπριλίου θὰ ἀφιχθοῦν ἐνταῦθα οἱ Βασιλεῖς, ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ μέλη τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ Βασιλεῖς θὰ καταθέσουν θεμελίους λίθους τῶν νέων οἰκημάτων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ λοιπῶν οἰκημάτων.

Ἐπίσης ἐγνώσθη ὅτι τὸ πρόγραμμα ὑποδοχῆς καὶ παραμονῆς τῶν Βασιλέων ἐνταῦθα καταρτίζεται ὑπὸ τῶν προσκαλεσάντων αὐτοὺς ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων κ. Καραμανλῆ καὶ ὑφυπουργοῦ ἀποκαταστάσεως σεισμοπλήκτων κ. Παπαρρηγοπούλου.

Τροποποιεῖται ἡ νομοθεσία περὶ φόρου θεαμάτων

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπέρχονται ὡρισμέναι τροποποιήσεις εἰς τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τὰ φορολογικὰ ποσοστὰ διαφόρων θεαμάτων καθορίζονται ὡς ἑξῆς:

Θεάματα α' κατηγορίας: Συναυλίαι, ρεσιτάλ, διαλέξεις, γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις, θέατρα πρόζας, πλαστικῶν χορῶν μελοδράματα κλπ. ὁ φόρος ὁρίζεται ἀπὸ 12—20 ο)ο, ἀναλόγως τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη κλιμακοῦται ἀπὸ 4—15 δρχ. καὶ ἄνω.

Θεάματα β' κατηγορίας: Μουσικὸν θέατρον, βαριετὲ καὶ λοιπὰ μὴ κατονομαζόμενα θεάματα ἀπὸ 22—30 ο)ο κλιμακούμενα διὰ τιμὴν εἰσιτηρίων ἀπὸ 4—15 δραχ.

Διὰ θεάματα Γ' κατηγορίας τελούμενα εἰς πόλεις πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 ὁ φόρος μειοῦται κατὰ 5 ο)ο καὶ εἰς πόλεις 10.000—20.000 κατὰ 25 ο)ο.

Θεάματα γ' κατηγορίας: Κινηματογράφοι, Ὁ φόρος ὁρίζεται ἀπὸ 30—44 ο)ο, ἐπίσης δι' εἰσιτήρια ἀπὸ 4—15 δραχ. καὶ ἄνω.

Θεάματα δ' κατηγορίας: Χοροί, ἱπποδρομίαι ἀπὸ 40—46 ο)ο μὲ τὴν αὐτὴν τιμὴν εἰσιτηρίου.

Αἱ ἀνωτέρω φορολογίαι ἰσχύουν δι' Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην. Διὰ τὰς πόλεις πληθυσμοῦ κάτω τῶν 30.000 κατοίκων ὁ φόρος τῶν θεαμάτων α' καὶ β' κατηγοριῶν μειοῦται κατὰ 50 ο)ο καὶ κατὰ 25 ο)ο προκειμένου διὰ πόλεις μὲ πληθυσμὸν ἄνω τῶν 35.000 κατοίκων.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων.

Δημόσια θεάματα τελούμενα εἰς κωμοπόλεις καὶ χωρία πληθυσμοῦ κατωτέρου τῶν 3.000 ἀπαλάσσονται πάσης φορολογίας.

Αἱ ἀπαλλαγαὶ αὗται δὲν ἰσχύουν διὰ θεάματα τελούμενα κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον εἰς τὰς λουτροπόλεις καὶ ἐν γένει τουριστικοὺς τόπους.

Ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις μεταξὺ Ἑλληνικῶν ὁμάδων Β' καὶ Γ' κατηγορίας ἀπαλλάσσονται πάσης φορολογίας.

Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Συνῆλθε χθὲς εἰς συνεδρίασιν ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ἀγῶνος ἐμπόρων, ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν, ἡ ὁποία ἠσχολήθη μὲ τὸ ὀργανωτικὸν μέρος τοῦ κλεισίματος τῶν καταστημάτων καὶ ἐργαστηρίων, τὸ ὁποῖον θὰ πραγματοποιηθῇ ὁπωσδήποτε ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις δὲν δίδει ἀπάντησιν εἰς τὸ φλέγον ζήτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῆς ἐπαγγελματικῆς στέγης.

Πρὸς συντονισμὸν τοῦ ἀγῶνος ἀνεχώρησαν εἰς Βόρειον Ἑλλάδα δύο ἀντιπρόσωποι καὶ θ' ἀναχωρήσουν μεθαύριον καὶ ἕτεροι ἀντιπρόσωποι οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπισκεφθοῦν ἄλλας περιφερείας τῆς χώρας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπραγματοποιήθη χθὲς συγκέντρωσις ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν τῶν περιχώρων Ἀθηνῶν.